

Zsófi 11.b

„Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, se testetekért, hogy mibe öltözködjete. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál? Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy perccel is? Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűeket? Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezzétek: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? vagy: Mit öltünk magunkra? Ilyesmikért a pogányok törik magukat; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatnak majd nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.” (Máté 6, 25-34)

„Még a legjobb barátom is, akiben megbíztam, aki velem együtt evett, az is ellenem támadt. De te, Uram, légy kegyelmes, segíts fel engem, hadd fizessenek meg nekik! Abból tudom meg, hogy kedvelsz, ha nem ujjonghat rajtam ellenségem, engem pedig megtartasz, mert feddhetetlen vagyok, és színed elé állítasz örökre. Áldott az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké. Ámen.” (Zsolt 41, 10-14)

„Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék? Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek. Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom. Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában. Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kösziklára helyez engem. Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az Úr sátrában, és éneket zengek az Úrnak.” (Zsolt 27, 1-6)

„Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen, az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom! Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől. Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége. Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól. Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el. A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését. Ha az Urat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékoddnak, nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet

csapás. Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben. Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod a fiatal oroszlánt és a tengeri szörnyet. Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet. Ha kiált hozzám, meghallgatom, velem leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégítem hosszú étellel, gyönyörködhet szabadításomban.” (Zsolt 91)

„Hálát adok neked, mennyei Atyám, szeretett Fiad, a Jézus Krisztus által, hogy ma éjjel minden kártól és veszedelemtől megőriztél, és kérlek, őrizz meg engem a mai napon is a büntől és minden gonosztól, hogy minden cselekedetem és egész életem tetszésedre legyen. Mert én magamat, testemet, lelkemet és mindenemet kezedbe ajánlom. Szent angyalod legyen velem, hogy a gonosz ellenség erőt ne vehessen rajtam. Ámen.” (Luther Márton)

Vili 11.b

„Monda pedig az Úr: Simon! Simon! Ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed.” (Károli, Lk 22, 31-32)

„Simon, Simon, íme a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd a testvéreidet!” (revidiált fordítás)

Imádság:

Köszönöm Istenem a hit ajándékát. Köszönöm a gondviselésed, a hűséged. Köszönöm, hogy keresel engem, hogy nem hagysz magamra. Megvallom, hogy olyan sokszor nem figyelek szavadra, útmutatásodra. De Te mégis velem jársz, hordozol. Bárcsak én is így tudnék társaimhoz fordulni, ahogyan Te tanítottál. Bárcsak én is tudnám keresni, hordozni testvéreimet a hitben. Kérlek, adj látó szemet és értő, odaforduló szívet, hogy lássam és értsem barátaimat, és hogy tudjam biztatni, erősíteni őket. Áldd meg közösségeinket, gyülekezeteinket, hogy tudjunk nyitottabban egymás felé fordulni, és egymás bizonyosságaival fejlődni a hitben és testvériségben. Ámen
